

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cudo- i półrocznych przedpłaćcieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. dwierócznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

W skutek najwyższego rozporządzenia zarządzonej została po śp. Jego król. Wys. księciu pruskiemu Albrechtowi dziesięciodniowa żałoba dworska, która trwać ma równocześnie z żałobą dworską po śp. J. C. W. najdostojniejszej arcyksiężnej Zofii.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 13. października br. udzielić radcy sądu krajowego przy sądzie obwodowym w Przemyśle Janowi Lampłowi z powodu przeniesienia go na jego żądanie w stan stałego spoczynku w uznaniu jego wieloletnich, wiernych i pochwanych usług tytuł i charakter radcy wyższego sądu krajowego.

Glaser mp.

Aktem fundacyjnym z dnia 16. września 1872, zobowiązała się gmina Uście solne do utworzenia posady drugiego nauczyciela przy szkole w Uściu solnem, któremu wypłacać będzie rocznie pensję w kwocie 200 złr., w miesięcznych ratach zgóry; prawo prezentowania tego nauczyciela zastrzegła sobie gmina.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej, podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej

Lwów, dnia 7. października 1872.

Dnia 17. października 1872 wyszedł i rozszlany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt LI dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckim wydaniu.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 142. Dokument koncesyi z 4. września 1872 na budowę kolei żelaznej z Büx do czesko-saskiej granicy pod Mulde;

Nr. 143. Dokument koncesyi z 14. września 1872 na budowę kolei żelaznej z Bozen do Meran.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego za czas od 1. do 30. września 1872 r.

(Ciąg dalszy.)

Wydział krajowy nie uwzględnił dalej następujących rekursów:

IX. Herza Schnitzera przeciw uchwałom Rady gminnej w Rożnowie i Wydziału pow. w Śniatynie w sprawie przeniesienia targowicy w Rożnowie;

X. Zwierzchności gminy Rożnowa przeciw orzeczeniu Wydziału pow., którem unieważniono sprzedaż kawałka tkoki gminnej;

XI. Przełożonego obszaru dworskiego w Załubińcach przeciw orzeczeniu Wydziału pow., którem odmówiono zakazu pobierania przez zwierzchność gminną dodatku do podatku od mięsa od rzeźników na obszarze dworskim zamieszkałym;

XII. Mieszczan z Kołaczyc przeciw orzeczeniu Wydziału powiat. zatwierdzającemu zakaz pasania na pastwiskach gminy trzody na handel przeznaczonych;

XIII. Osyfa Pawełczuka z Klimkówki przeciw orzeczeniu Wydziału pow., którem odrzucono jego skargę na ściąganie opłaty za używanie pastwiska gminnego;

XIV. Naczelnika gminy Łysiec przeciw orzeczeniu Wydziału powiat., którem uznano go odpowiedzialnym gminie, że szkody z zaniedbania obowiązków wypływające i zasądzono na karę 15 złr.;

XV. Franciszka Stachury przeciw orzeczeniu Rady gminnej w Oświęcimie i Wydziału pow. w Białej, którem usunięty został z posady kontrolora miejskiego;

XVI. Naczelnika gminy Rabki, zasądzonego przez Wydział powiat. Myślenicki na zwrot kosztów komisyjnych;

XVII. Ela Stepera z Bóbrki przeciw nakazowi usunięcia składu drzewa z placu w środku miasta położonego;

XVIII. Zwierzchności gminnej w Dulizówce przeciw wykreśleniu z budżetu gminnego przez Wydział pow. czynszu dzierżawnego za prawo polowania;

XIX. Zwierzchności gminnej Pilzna przeciw poleceniu Wydziału pow., aby z budżetu gminnego wykreślono kwotę na budowę szkolne przeznaczoną;

XX. Dawida i Tauby Berkowiczów przeciw udzieleniu p. Ujejskiemu pozwolenia do sztachetowania realności jego na Strusinie;

XXI. Zwierzchności gminy Dąbrówki przeciw orzeczeniu Wydziału pow. w sprawie rozdzielienia między ubogich dochodu z opłat za muzyki;

XXII. Zwierzchności gminnej w Pilźnie przeciw zaleceniu Wydziału pow., aby gmina ściśle przestrzegała przepisy o policyi ogniowej;

XXIII. Zwierzchności gminy Myślenice przeciw orzeczeniu Wydziału pow., którem unieważniono uchwałę Rady gminnej w sprawie zwrotu do kasy gminnej kwot przez byłego naczelnika gminy;

XXIV. Naczelnika gminy w Załuszczach, skazanego na karę 10 złr. za nienaprawianie drogi;

XXV. Włościan z Nagnojowa, zasądzonych na kary pieniężne za psucie drogi krajowej;

XXVI. Naczelnika gminy Krowodrzy, zasądzonego na 5 złr. za nienaprawienie drogi;

XXVII. Obszaru dworskiego w Semenowie przeciw poleceniu Wydziału pow. w sprawie dostarczenia drzewa na budowę mostu w Humniskach;

XXVIII. Gmin Marcinkowic, Przybysławic i Zdrochca przeciw poleceniu Wydziału pow. nakazującemu nawiezenie szutru na drogi komunikacyjne;

XXIX. Właściciela Kaźmierówki przeciw poleceniu Wydziału pow., iż z powodu nieistnienia gminy obowiązany jest do budowy i dostarczenia materiału na most;

XXX. Naczelnika gminy Beska, zasądzonego na karę 10 złr. za zaniedbanie naprawy drogi;

XXEI. Naczelnika gminy Drohobyczy przeciw uchwałę Wydziału pow., wyrażającej nagane z powodu opieszłości przy usunięciu przeszkód na drodze;

XXXII. Zwierzchności gminy Gródka przeciw nakazowi naprawy mostu w pobliżu granicy gminy;

XXXIII. Dzierżawcy myta na Sanie pod Liskiem, zasądzonego na karę za przekroczenie taksy mytniczej;

XXXIV. Gmin Wierzawice, Sielanka i Stare miasto przeciw orzeczeniu Wydziału pow. w przedmiocie przyłączenia tychże gmin do szkoły w Leżajsku.

(Dokończenie nastąpi.)

Wiedeń. D. 13 bm. odbył się w królewskim zamku w Budzie wielki obiad dworski, na który zaproszeni byli także niektórzy członkowie delegacyi. Po prawej stronie obok Najjaśniejszego Pana siedział książę Karol Auersperg, po lewej Jego Exzellenca hr. Andrassy w uniformie pułkownika honwedów. Nadto obecni byli na obiedzie: Ich Excelencye ministrowie baron Kuhn, baron Holzgethan, książę Adolf Auersperg i baron Lasser; delegaci: baron Gablenz, hr. Hartung, Tschabuschnigg, dr. Giskra, dr. Herbst, baron Pasotini, dr. Rosez, dr. Grocholski, dr. Zyblikiewicz, dr. Rechbauer, dr. Figuly, baron Kübeck, P. klukar, ks. Greuter, Danił i baron Kotz. Delegaci z Galicyi pojawili się w strojach narodowych Z węgierskich deputowanych i delegatów byli obecni: arcybiskup Haynold, baron Sennyey, Trefort, Horvath, Pauler. Najjaśniejszy Pan rozmawiał nader uprzejmie z obecnymi. Mianowicie rozmawiał Najjaśniejszy Pan dłużej z Jego Exzellencją hr. Andrassym, baronem Kuhnem i baronem Sennyey, tudzież z baronem Kübeckiem, Poklukarem, dr. Grocholskim, Danił m, baronem Kotzem i ks. Greuterem. Konwersacya toczyła się w niemieckim języku.

— J. C. W. najdostojniejszy arcyksiążę Karol Ludwik, który według doniesienia „Engl. Corr.“ bawił w interesie wiedeńskiej wystawy powszechnej w Londynie pod nazwiskiem hr. Artstetten wyjechał z tamtąd przed kilku dniami.

— Z Pesztu donoszą, że najbliższe posiedzenie plenarne delegacyi austriackiej Rady państwa odbędzie się 22. bm. Zdaje się, że będzie to już ostatnie posiedzenie, gdyż załatwiono już wszystkie sprawy a nawet petycje. Uchwały austriackiej delegacyi przedłożone zostały węgierskiej delegacyi i według zapewnień dzienników węgierskich przyjęte zostaną w zupełności.

— Stanowcze uregulowanie stosunku banku na rodowego do krajów węgierskiej korony i połączone z tą sprawą kwestye polityczne i finansowe stały się w ostatnich dniach jednym z głównych przedmiotów publicystycznej dyskusyi. W austriackiem i węgier-

skiem dziennikarstwie spostrzedz można wyraźne objawy stanowczej dążności do załatwienia poruszonych kwestyi w sposób zadowalniający zarówno obie strony interesowane a zarazem czyniący zadość nader ważnym interesom całej monarchii. „N. f. Presse“ zwraca uwagę czytelników na ważny interes konserwatywny, jaki przywiązują do załatwienia kwestyi bankowej stronnictwa konstytucyjne obu połów monarchii. Załatwienie to nie osłabi lecz owszem wzmocni stworzone dualistyczną formą państwa instytucye wspólne, dając im nową rękojmę trwałości. Dziennik „Magyar Politika“ wykazuje w osobnym artykule, jak szkodliwym jest przyzwyczajanie opinii publicznej w Węgrzech do idei niezawisłego banku. Idea ta nie może być zrealizowaną bez naruszenia ugody, co wykazał Jego Excelencya minister skarbu baron de Pretis.

Berlin. Z zadowoleniem podnoszą dzienniki uwagi prof. Schultego z Pragi o znaczeniu i doniosłości kongresu starokatolików w Kolonii, wyrażając ze swej strony nadzieję, że niezadługo okażą się błogie skutki wzmiankowanego kongresu. Profesor Schulte pisząc o przebiegu i rezultatach tego zgromadzenia, takie między innymi robi wnioski: Jeżeli zastanowimy się nad wnioskami, rezolucjami, przebiegiem i charakterem całego kongresu, to dwojakiem po nim spodziewać się możemy rezultatów, które historycznego będą znaczenia państwu, kościołowi i całemu społeczeństwu jak największe przyniosą korzyści. Nasamprzód w dziedzinie wewnętrznej starokatolickiego kościoła wypowiedziano stanowczą wojnę jezuityzmowi, ultramontańskim zasadom i romanizmowi; sumienie chrześcijańskie wolne jest od całego zastępu sfanatyzowanych duchownych; nauka, duchowieństwo odzyskały swoje prbwa, a państwo i społeczeństwo zyskały bojowników, którzy religią i kościołem posługiwali się nie będą jako środkami, służącemi do przeprowadzenia celów obcych panów, ale do podtrzymania zadania jednostek w życiu rodzinnym, gminie i państwie; z więzów romanizmu uwolnieni starokatolicy wrócą nareszcie na łono rodziny, gminy i państwa — Dla tego niechaj każdy, tak kończy pragski profesor, który dba o dobro ludzkości, słowem i czynem popiera starania, których celem jest odniesienie zwycięstwa prawdy i miłości nad kłamstwem, nienawiścią i ciemnotą.

Pisma niemieckie, a mianowicie te, które nie zadowolone były z przebiegu obrad ekonomistów w Eisenach, nazywając je próżną bez dalszych następstw pogadanką, przytaczają uwagi znanych posłów pruskich panów Parisusa i Eugeniusza Richtera na poparcie zapatrywań swoich i zamieszczają nadto rezolucye, jakie zapadły w Berlinie na zgromadzeniu niemieckiego związku robotników. Zgromadzenie rzeczono oświadczyć, 1) że kwestya socyalna tylko na podstawie zasad Ferdynanda Lassala na korzyść klas roboczych może być rozwiązana i że jest obowiązkiem każdego robotnika rozpoznać te zasady i popierać usiłowania zgromadzenia, założonego przez Lassala. 2) Oświadczenie obradujących w Eisenach mężów, że kwestya socyalna tyle jest ważną, że tylko na drodze prawodawstwa oczekiwać może załatwienia, najwymowniejszym jest dowodem, że nauka Lassala coraz większe potrafiła sobie zjednać uznanie i coraz więcej liczy zwolenników. Natomiast sprawozdania i uchwały zebrania w Eisenach całkiem się sprzeciwiają powyższemu zasadom, mało tylko odbiegają od szkoły, znanej pod nazwą szkoły w Manchester i dla tego oświadcza zgromadzenie robotników, że rezolucye kongresu Eisenachskiego są tylko daremnymi usiłowaniami, zmierzającymi do powstrzymania ruchów socyalnych za pomocą chwilowych tylko środków.

Wszystkie pisma niemieckie bez wyjątku długie zmarłemu księciu Albrechtowi poświęcają artykuły, z których wyjmujemy co najważniejsze: zmarły urodził się w dniu 4go października 1809 roku w Królewcu, gdzie rodzina królewska po doznanych klęskach w roku 1807 przemieszkowała. Był on najmłodszym synem Fryderyka Wilhelma III. i królowej Louizy. W roku 1830 ożeniony z księżniczką Maryą Niderlandzką, po separamacji z nią w morganatyczne wstąpił związki z panną Rozalią Rauch, wyniesioną później do tytułu hrabiny Hohenau. Książę Albrecht był w końcu generał-pułko-

wnikiem kawalerii z rangą feldmarszałka i przed kilku miesiącami mianowany został rosyjskim feldmarszałkiem. Między licznymi i dalekimi podróżami, jakie odbywał, wspominają pisma mianowicie o podróży po południowej Rosji i Kaukazie, gdzie czynny brał udział w walkach wojsk rosyjskich z Czerkiesami. Książę Albrecht czynnym był także we wojnie duńskiej, a w roku 1870 stał na czele większych korpusów kawalerii.

Książę był poślennym północno-niemieckiego parlamentu od roku 1867—70, zostawił dwoje dzieci z pierwszego małżeństwa: księcia Albrechta i księżniczkę Aleksandrynę, która poszła za księcia Wilhelma meklemburskiego.

Paryż Organ Thiersa „*Bien public*“ tak pisze o wydaleniu księcia Napoleona: „Rząd wziął na siebie odpowiedzialność za wydalenie księcia i odpowie za nie przed Zgromadzeniem narodowym. Bezpieczeństwo i spokój jakiego Francja potrzebuje obecnie więcej aniżeli kiedykolwiek domagał się tego, a niespodziewany powrót księcia nosił na sobie charakter wyzwania, którego ścierpieć nie było można. Jeżeli rząd jaki lub dynastia spowoduje upadek państwa, to jest obowiązkiem dołożyć wszelkiego starania, ażeby je zapomniano, a jeżeli Francja nie upadła, to nie z tego powodu, że cesarstwo nie popełniło wszystkich błędów. Wszystkie zaczepki wymierzone przez stronników cesarstwa przeciw dzisiejszym naczelnikom władzy, nie obronią bynajmniej tego, że dynastia Napoleonów doprowadziła Francję nad brzeg przepaści, w której byłaby zginęła, gdyby to wogóle było możebnem. Nie obronią tego, że książęta cesarskiej rodziny są równie odpowiedzialni za to wielkie nieszczęście. Radą i czynem spowodowaną była klęska i jaka klęska! W ostatniej godzinie niebezpieczeństwa nie uczyniono nic, aby nieszczęście to usunąć; nie dano Francji nawet własnego poświęcenia; a gdy spokój wraca w kraju, przychodzą doń, aby w nim na nowo robić zamieszanie, aby obecnością swoją poruszyć umysły i agitować przeciw temu spokojowi miasto w oddalenu szukać zapomnienia. Jest to pełne winy postępowanie, a rząd rzeczywiście patriotyczny nie powinien go cierpieć. Księżna Klotylda otrzymała natychmiast upoważnienie do pozostania w kraju. Nie odgrywa ona żadnej politycznej roli. Rząd nie żałuje tego, co uczynił. Książę Napoleon występował na Korsyce, w roli agitatora. Nie należało tego zapomnieć. Dzisiaj przybywa bez upoważnienia do Francji, a rząd musiałby być bardzo słabym, gdyby pozwolił, aby mu w taki uragał sposób.

Co się tyczy ks. Klotyldy, dla której sympaty i szacunek nie mogą spływać na drugich, to nie dotyczą jej rozkazy wydane przeciw księciu chociaż i ona przybyła do Francji bez upoważnienia. Księżna może pozostać w kraju albo odjechać z mężem, z którym przybyła w okolice Paryża. Dla księcia Napoleona są rozporządzenia rządu prawomocne i będą wykonane. Rząd upoważniony od Zgromadzenia narodowego do czuwania nad utrzymaniem pokoju i ogólnego porządku, postępowałby wbrew wszystkim swym obowiązkom, gdyby okazał się słabym wobec zuchwałości stronnictw. Rząd bez wahania się i okazania słabości wystąpi czynnie i energicznie przeciw wszystkim agitatorom bez różnicy kimby oni byli i z kąd przybywają.“

Po zebraniu się Zgromadzenia narodowego zamierzają stronnicy Bonapartych wnieść interpelację na rzecz wydalonego księcia, deputowany z Korsyki Karol Abbati ma ją wnieść, a Rouher przyrzekł księciu, że użyje całej swej dawnej wymowy, aby ją poprzeć.

Na posiedzeniu jeneralnej rady Paryża, postawili Frémyn i Herisson wniosek, aby Zgromadzenie uchwaliło kredyt na wspomaganie wychodźców z Alzacji i Lotaryngii. Wniosek ten odesłano do skarbowej komisji. Liczba subskrybcyjna dziennika „*Temps*“, wykazuje 53.278 franków na rzecz wychodźców świeżo do Niemiec przyłączonych prowincji.

Z pięciu oficerów komuny, którzy stali się przyczyną eksplozji we forcie Ivry, skazano dwóch, Robichon i Eyraud na śmierć, Clementa na dożywotnie więzienie, Armanda na deportację, a piątego Gacheta uwolniono.

„*Soir*“ pisze o stosunkach handlowych we Francji w pierwszych ośmiu miesiącach b. r. co następuje:

„Świetny rozwój naszych stosunków handlowych sprawi już wkrótce, iż Francja przyjdzie do dobrego bytu i że ciężary podatkowe z każdym rokiem zmniejszać się będą. Czy można się było spodziewać, ażeby wywóz towarów z Francji w tym roku wynosił o 800 milionów franków więcej, jak w tym samym czasie w r. 1869. A przecież tak jest z wszelką pewnością. Czy można sobie w naszych obecnych stosunkach czegoś więcej życzyć, skoro z końcem roku bieżącego bilans handlowy wykaże o jeden miliard franków więcej

jak w r. 1869. A zatem złoty czas cesarstwa nie do rósł rozwojowi naszych stosunków handlowych w czasach republiki pana Thiersa.“

Rzym. „*Köln. Ztg.*“ z dnia 15. b. m. powtarza następującą korespondencję rzymską, wyjętą z „*Magdeburger Ztg.*“:

„Państwo włoskie stoi obecnie w przededniu przesilenia, które na losy jego wpływ niezmierniej doniosłości wyrzucić może. Dyplomata francuski i pełnomocnik republiki francuskiej na dworze króla Wiktora Emanuela skorzystał z nieobecności swoich kolegów podczas ferii letnich i pozyskał dla planów swego rządu samego króla i ministra spraw zagranicznych Visconti Venostę. Chodziło mu przytem głównie o dwie kwestye, o korzystną zmianę traktatu handlowego między Francją a Włochami i o przeprowadzenie takiej ustawy o wyłączeniu dóbr kościelnych, któraby kurji rzymskiej a tem samem Francji najbardziej dogodną była. Czy pierwsza sprawa powiodła się Fourierowi, najbliższa już przyszłość okaże. Natomiast w kwestyi expropriacyjnej doszedł najzupełniej do zamierzonego celu. Dotycząca ustawa zostanie na każdy sposób parlamentowi włoskiemu przedłożoną, ale jaka będzie treść jej? Parlament nie uchwali jej, gdyż projekt do tej ustawy jest tak błędny, chwiejny a doniosłość ustawy byłaby tak problematyczną w praktyce, iż wcale nie będziemy się dziwić, jeżeli ustawa ta bez rozpraw może odrzuconą zostanie. Ponieważ zaś odrzucenie tak ważnej ustawy pociągnęłoby za sobą obalenie obecnego ministerstwa, nie dziwny się słowom półurzędowego dziennika „*Opinione*“ który podnosi, iż projekt do tej ustawy nie jest jeszcze zupełnie wykończony, choć parlament włoski wkrótce już swe czynności rozpocznie. Sytuację tę zawdzięczamy zręcznemu dyplomacie francuskiemu. Lecz plany jego idą znacznie dalej. Chodzi nie tylko o to, ażeby parlament albo żadnej albo nie znaczącej ustawy o wyłączeniu dóbr kościelnych uchwalił, lecz także i o utworzenie nowego ministerstwa, któreby dla polityki francuskiej było powołnem i popierało zamiary Thiersa. Rząd francuski stara się wszelkimi środkami o to, ażeby pozyskać Włochy i zawrzeć z niemi przymierze zaczepno odporne. Włochy — tak postanowiono w Wersalu — muszą znów stać się wazalem Francji, lecz ażeby to osiągnąć, trzeba im tymczasowo schlebiać i powetować szorstkie wystąpienie Francji w obec Włoch po ostatniej wojnie, kiedy to jednym chórem zarzucano Włochom wielką niewdzięczność w obec Francji, i tem je mocno rozdrażniono. Idzie tedy przedewszystkiem o obalenie obecnego ministerstwa, które Francji wysługiwać się nie chce. Zwrócono się do zręcznego adwokata Ratazzi, którego chcą wyforytować na prezydenta rady ministrów w razie upadku gabinetu Lanza-Sella. Ratazzi jeździł do Francji był ze swą piękną w całym znaczeniu tego słowa małżonką na obiedzie u prezydenta republiki, konferował kilka dni z ministrem spraw zagranicznych, i zapewniał go, iż doszedłszy do steru pracować będzie nad dojściem do skutku przymierza między dwoma pokrewnymi narodami. Do niedawna jeszcze był Ratazzi wielkim zwolennikiem przymierza włosko-niemieckiego, lecz widząc, iż tą drogą nie zajdzie do swego ulubionego celu, zmienił sztandar i jest obecnie głównym przedstawicielem polityki francuskiej we Włoszech. Znany jest jego wpływ na króla, i ni komu nie jest tajem, iż w razie ustąpienia obecnego gabinetu tylko Ratazzi może stanąć na czele rządu. Jeżeli tedy zwolennicy polityki niemieckiej nie podadzą sobie ręki do energicznego działania, i jeżeli obecny gabinet nie zdecyduje się na bezwzględne wystąpienie w kwestyi wyłączenia dóbr kościelnych, zaskoczy tak jednemu jak drugim groźne niebezpieczeństwo radykalnej zmiany w wewnętrznej i zewnętrznej polityce królestwa włoskiego. Lecz z drugiej strony nie należy spuszczać z oka i tej okoliczności, iż lewica parlamentu włoskiego, której Ratazzi jest przewodcą, opuści swego generała, jeżeliby tenże zadaleko w swych świeżo obudzonych sympatyach francuskich iść zamierzał. Dla dyplomacji niemieckiej we Włoszech otwiera się szerokie pole działania, powinna ona przedewszystkiem zneutralizować intrygi i machinacje dyplomatów francuskich i nie dopuścić do osłabienia wpływu Niemiec we Włoszech. Jak użytecznym byłby w tej chwili znakomity i powszechnie lubiony pełnomocnik niemiecki hr. Brasias de St Simon, który niestety obecnie leży ciężko chory we Florencji. Lecz miejmy nadzieję, że i zastępca jego hr. Lynar nie da się w pole wywieść dyplomacji francuskiej. Powinien on tylko zmierzać do tego, ażeby Włochy same były panami swych losów, a w takim razie i interesa niemieckie we Włoszech dobrze stać będą.“

Sztokholm. Dnia 9 b. m. złożono według dawnego ceremoniału zwłoki Karola XV. na miejsce wie-

cznego spoczynku, gdzie przed półtora rokiem pochowano jego małżonkę i gdzie spoczywają ojciec i dziad zmarłego króla. Już od godziny 8 rano ogromne tłumy ludu w czarnych strojach zapełniły place i ulice prowadzące do Rittersholmu, a wszystkie okna i domy gmachów były w istnem oblężeniu. O godzinie pół do jedenastej uderzono w dzwony wszystkich kościołów stolicy, a w godzinę później wyruszyła z zachodniego skrzydła zamku królewskiego olbrzymia procesja poprzedzona przez morskich i lądowych kadetów. Trumna spoczywała na wysokim czarnym katafalku, tak, że mogli ją ujrzyć nawet ci, co stali po za szpalerem wojskowym. Zdobiła ją korona i wiele wieńców złożonych lub nadesłanych przez rodzinę zmarłego, — jeden z wieńców był darem żyjącej dotąd mamki.

Trumnę nieśli szwedzcy i norwescy adjutanci tudzież ordynansi królewscy. Zaraz za zwłokami niesiono godła królewskie, a tuż postępowali król Oskar z trzema swymi synami (najstarszy liczy lat 14, najmłodszy 11) pierwszy pod czarnym, koroną ozdobnym baldachinem, dalej następca tronu duńskiego i książę Dalarne, krewni królewscy, a w końcu szwedzcy i norwescy najwyżsi dygnitarze. Za tym ostatnim szły damy królewskie: królowa, królowa wdowa, żona księcia następcy tronu duńskiego i księżna Dalarne. Nad królową i królową wdową niesiono także czarny baldachim. Krok za krokiem postępował żałobny pochód, którego straż tylną tworzyli urzędnicy administracyjni i gwardya królewska.

Równocześnie przed pałacem marszałka państwa zebrało się ciało dyplomatyczne i umysłni wysłańcy dworów zagranicznych. W czasie żałobnego nabożeństwa odgrywały muzyki wojskowe umysłnie w tym celu skomponowany marsz pogrzebowy. W czasie całego nabożeństwa w kościele odzywały się dzwony i grzmiały działa ustawione na moście królewskim i Schiffsholmie. O godzinie 3 złożono zwłoki Karola XV. na wieczny spoczynek. Dnia tego odprawiano po wszystkich kościołach żałobne nabożeństwa; sklepy i bióra były pozamykane; żal na obliczach zgromadzonego ludu był bardzo serdecznym, bo też zmarły monarcha zapisał imie swe jak najkorzystniej w sercach swych ludów.

Kronika.

(Wybór uzupełniający) jednego członka do rady powiatowej w Myślenicach z grupy gmin wiejskich odbył się 11. listopada br.

Wybór odbędzie się w mieście powiatowem; o godzinie i miejscu wyborów zawiadomieni zostaną wyborcy kartami legitymacyjnymi.

(Wybór uzupełniający) jednego członka sbarskiej rady powiatowej z grupy właścicieli większych posiadłości odbył się 15 bm. Wybrany został p. Tadeusz Fedorowicz współwłaściciel dóbr Klebanowka.

(Wiadomości dyceazyjne). Dnia 11. września 1872 umarł w Łupkowie powiatu liskiego dyceazy przemyskiej pleban obrz. gr. kat. ks. Antoni Harajewicz przeżywszy lat 47, z tych w stanie duchownym 21.

Do parafii tego probostwa wraz z filią w Zubeńsku należy w 2 miejscowościach 780 dusz. Obowiązki pasterskie pełni każdorazowy pleban.

Prawo patronatu wykonuje Kapituła przemyska obrz. gr. kat.

Główne uposażenie stanowią: 59 morgów 186⁰ 0 ról w owsianej glebie, 15 morgów 826⁰ 0 łąk, wydających siano słodkie i 44 morgi 1410⁰ 0 pastwisk, messne 79 kory owsa i 238 bochenków chleba a przytem kilka pomniejszych źródeł.

Czysty dochód roczny obliczony jest na 165 złr. w. a., a celem uzupełnienia kongruy na 315 złr. w. a. dopłaca fundusz religijny rocznie 150 złr. w. a., pokrywając także wszystkie podatki plebańskie z dodatkami.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu wrześniu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:				
	Wieliczka	Myślenice	Biała	Kęty	Oświęcim
	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.
	walutą austriacką				
Mec pszenicy	6 28	6 50	6 51	6 —	—
żyta	5 —	5 43	4 85	5 —	4 96
jęczmienia	3 21	—	3 5	3 20	2 87
owsa	1 40	2 —	1 70	1 68	1 82
grochu	6 —	—	7 40	—	—
hreczki	—	—	—	—	—
kukurudzy	—	—	—	—	—
ziemniaków	1 60	—	1 96	1 33	1 17
Cetnar siana	—	1 —	1 70	1 20	1 2
Sag drzewa twardego	12 66	9 60	10 —	8 32	8 —
miękkiego	10 33	6 50	7 50	6 30	5 80
Funt mięsa wołowego	— 22	— 18	— 26	—	— 2
Miara wina	— 80	—	—	—	— 80
piwa	16 —	20 —	—	—	—
Robotnik z wiktem	35 —	—	—	—	40 —
bez wikt	65 —	50 —	60 —	—	60 —

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu”.

Monachium, 18. października. Król potwierdził nową reformę artylerii bawarskiej, odpowiednią do urządzenia artylerii pruskiej.

Rzym, 13. października. „Giornale di Roma” donosi: Papież nakazał powszechną pokutę duchowieństwa. Każdy ksiądz świecki ma przepędzić ośm dni w klasztorze i odbywać tam surowe rekolekcje i pokutę.

Konstantynopol, 18. października. W sferach dyplomatycznych obiega wieść, że Essad pasza ma zostać wielkim wezyrem. Poeta i powieściopisarz Michał Czajkowski pod imieniem tureckim Sadyk pasza, uaczelnym dowódca kozaków Porty Otomańskiej, otrzymał od rządu rosyjskiego amnestię.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. października.

Hotel Żorża: Pp. Br. Wattmann O., z Rudek. — Alber O., z Wiednia. — Gostyński B., z Szumlańca.
Hotel europejski: Pp. Bieniecki W., z Koziny — Bobrowski T., z Rosyi. — Czosnowski T., z Wolyńska. — Jakub wica M., z Bukowiny. — Olszyński J., z Zubrzy. — Poderski K., z Królestwa. — Rudnicki Z., z Rosyi.
Hotel Langa: Pp. Hempel S., c. k. kapit., z Sanoka. — Gaczyński S., z Rosyi.
Hotel angielski: Pp. Brześciński B., z Czerniawki. — Kosiński A., z Uhrynów. — Tendykiewicz J., z Czerniawki.
Hotel krakowski: Pp. Ossoliński W., z Tarnowa. — Ziętarski A., z Róblego.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 18. października.

Pp. Kniż Puzyno A., do Kłodzka. — Kniż Puzyna J., do Narola. — Hr. Dzieduszycki S., do Gwoźdza. — Hr. Mier H., do Buska. — Möser F., c. k. podpułk., do Drohowyża. — Dunin-

Wąsowicz B., c. k. rotm., do Czerniowca. — Ciechomowski G., do Rosyi. — Gafencio F., do Wiednia. — Olsayński M., do Warszawy

T E A T R.

Dziś: Na dochód Julii Waiz: „Troubadour.” Wielka opera w 4 aktach J. Verdi'ego. Reżyser: pan Dobrzański.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 11 m. 28 wieczór.	
„ „ „ „ o 5 5 rano.	
„ „ „ „ o 5 5 po połud.	
Odech. ze Lwowa do Czerniowca o 12 15 w połud.	
„ „ „ „ o 11 — wieczór.	
„ „ do Brod. i Zloc. o 6 27 rano.	

„ „ „ „ o 12 — w połud.	
„ „ „ „ o 10 — wieczór.	
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 5 m. 57 rano.	
„ „ „ „ o 9 45 wieczór.	
„ „ „ „ o 10 50 rano.	
„ z Czerniowca „ o 3 58 rano.	
„ „ „ „ o 3 45 po połud.	
„ z Brodów i Zloczowa „ o 10 58 wieczór.	
„ „ „ „ o 4 18 rano.	
„ „ „ „ o 4 3 po połud.	

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechodzą do Brodów i Zloczowa o g. 11 m. 32 w nocy.	
„ „ „ „ o 12 26 w połud.	

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

W y k a z

c.k. uprzyw. lwowsko czerniowiecko-jaskiej kolei żelaznej w miesiącu wrześniu 1872.

	Przestrzeń ruchu	Liczba podróży	Transport towarów	D o c h o d y			
				od osób, pak. i towarów pospiesznych		od towarów	
	mil		cełnary celne	złr.	c.	złr.	c.
1872	47	35069	354229	82971	—	143513	—
Od 1. do 30. września	47	34359	275162	78236	—	142676	—
1871	47	710	78617	4735	—	837	—
więcej	—	—	—	—	—	—	—
mniej	—	—	—	—	—	—	—
1872	47	279129	3526306	568357	—	1203042	—
Od 1. stycznia do 30. września	47	244844	2778186	527842	—	1014467	—
1871	47	34285	748120	40515	—	188575	—
więcej	—	—	—	—	—	—	—
mniej	—	—	—	—	—	—	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Ukutecz sprzedaje	Kurs przeciętny	Kurs ostatni	
			placą	żądają
Złote austriackie				
0. 17 października. Południowy	—	—	231 25	232 25
Akc. gal. kol. żel. K.L. a. diwd.	—	—	150 —	151 —
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—
„ bank hipot. galic. po 200	—	—	240 —	242 —
„ z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—
„ papiery czerl. po 200	—	—	—	—
„ z. w. a.	—	—	87 —	90 —
Galic. banku krajow.	—	—	—	—
Listy zast. Tow. kred. gal.	—	—	89 50	80 50
„ 50% w. a.	—	—	74 —	75 —
„ Tow. kr. gal. 40% w a.	—	—	89 25	89 75
Banku hip. gal.	—	—	94 —	94 75
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	78 75	79 50
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—
„ Poż. głod. r 1866 po 70%	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—
„ II.	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow.	—	—	—	—
„ I. Em	—	—	—	—
„ II.	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	5 15	5 21
„ cesarski	—	—	5 16	5 22
Napoleondor	—	—	8 64	8 70
Pół imperyal rosyjski	—	—	8 84	9 —
Rubel srebrny rosyjski	—	—	1 65	1 75
„ papierowy	—	—	1 49 1/4	1 50 1/4
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	1 62	1 63
Srebro	—	—	108 —	109 —

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. października 1872.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	70.40	70.50
od kwietnia do października po 5%	70.40	70.50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35	—	—
latach po 5%	—	—

Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37

latach po 5%

Medaliki po 4 1/2%

Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy

„ „ „ 1839 piąta część losów

„ „ „ 1854 po 250 zł. 40%

„ „ „ 1860 po 500 zł. 50%

„ „ „ 1860 po 100 zł. 50%

Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.

Renty Como po 42 lir. austr.

B. Krajów koronnych.

Obligacje indemn. po 50% za 100 zł.

Czech

Bukowiny

Galicji

Niższej Austrii

Siedmiogrodu

Węgier

Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 70%

2. Akcje.

Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.)

z wpłatą 50%

Inst. kred. dla handlu po 160 zł.

Niż.-aust. tow. eskom. po 500 zł.

Galic. banku kraj. a 200 zł. wpł. 40%

Galic. banku hyp. po 200 zł. wpłata 50%

Banku narodowego

Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.

Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.

Pół. kolej po 1000 zł. w. a.

Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.

Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w sre-

brze (20 funt. szt.)

Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.

Połud. kolei państw. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.

Spółki Borysławskiej a 200 zł. w. a.

Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow.

po 50% w srebrze

Gal. Tow. kred. w. a. po 40%

„ „ „ po 50%

Gal. banku hyp. po 60%

Galic. banku kredyty włościański po 60%

Banku narod. w wal. austr. przezn. do los. po 50%

Węgier. towarz. ziemskie po 5 1/2%

„ „ „ (rente) po 6%

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.

„ „ „ „ w. a.

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

„ „ „ „ „

Kolej gal. Kar. Lud. po 300 zł. 50% za 100 zł.

Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji

Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 60%

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.

Clarego po 40 zł. m. k.

Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.

Keglevicha po 10 zł. m. k.

Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.

Paliego po 40 zł. m. k.

Fundacja szpit. Arcyksięcia Rudolfa

Salma po 40 zł. m. k.

St. Genois po 40 zł. m. k.

Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.

Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.

50 zł. w. a.

Waldsteina po 20 zł. m. k.

Windischgratza po 20 zł. m. k.

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.

Augsburg za 100 zł. w p. n.

Berlin za 100 tal.

Frankfurt 100 zł. w p. n.

Hamburg za 100 M. B.

Londyn za 10 ft. szt.

Paryż za 100 fr.

Kurs złota.

Dukat ces. men.

„ „ „ „ „

Korona

20 frankówka

Rosyjski imperyal

Talar związkowy

Srebro

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. października.

Jednolity dług państwa w banknotach

„ „ „ „ „

Losy z 1860 roku

Akcy banku wiedeńskiego

kredytowego

Londyn 10 funtów szterlingów

Srebro

Napoleondor

Dukat

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2866 3—3) Obwieszczenie

Nr. 2588. C. k. sąd powiatowy w Makowie wiadomo czyni, iż na zaspokojenie pretensyi 100 zł. a. w. zpn. przez Annę Wecherek wywalczonej, przymusowa sprzedaż protokołem z d. 30 stycznia 1872 l. 329 egzekucyjnie zajętego domu pod nr. 167 i gruntu 1/8 części Zaremku Czarnowego, Wawrzyńca Radwan z Białej własnego, na dniu 31 października, 28 listopada i 31 grudnia 1872 każdą razą o 10 godz. z rana w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie.

Za cenę wywoławczą służy cena szacunkowa 573 zł. a. w. której 100% odpowiednie wadium chcę kupna mający do rąk komisji licytacyjnej złożyć mają, takowe zaś nabywcy w cenę kupna wrachowane, reszcie zaś licytantów zwrócone będzie.

Warunki licytacyjne, akt zajęcia i oszacowania tej realności każdego czasu w tutejszym sądzie przejrane lub w odpisie wyjęte być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Maków 12 września 1872.

(2885 3—3) E d y k t.

L. 305-not. C. k. notaryusz w Jasle jako komisarz sądowny wiadomo czyni, że na skutek polecenia c. k.

sądu powiatowego w Jasle z dnia 31. sierpnia 1872 r.

l. 2775 w celu zaspokojenia wywalczonych przez Jana

Liebiga przeciw Samuelowi Bloch sum wekslowych

453 zł. 70 kr., 271 zł., 298 zł. i 477 zł. 20 kr. w. a.

z przyn. odbędzie się dozwolona przez c. k. sąd han-

dlowy w Wiedniu sub dtto. 17 sierpnia 1872 l. 101568

publiczna, przymusowa sprzedaż towarów blawatnych

dłużnika własnych, a mianowicie: perkalów, baty-

stów, tartanów, proneli, atlasu wełnianego, kamlotu,

brukseliny, kaźmieru, lustryn, sukien, flaneli, rypsów,

damastów, drelichów, nankinów, czerkasu i chustek w

dniu 29. i następnych października 1872 r., a w razie,

gdyby ten termin bezskutecznie upłynął w dniu 12. i

następnych listopada 1872 r., każdą razą o godzinie

9tej rano w kancelaryi notaryusza.

Przedmioty powyżej poszczególnione, których spis

i cenę w kancelaryi notaryusza codziennie przejrzyć

można, sprzedane będą na pierwszym terminie tylko

wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś poniżej ta-

kowej.

Jasło, dnia 24. września 1872.

Apolinary Przyłęcki,

c. k. notaryusz jako komisarz sądowy.

(2891 3—3) E d y k t.

Nr. 37049. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Antoni Patkiewicz wniósł dnia 26 sierpnia 1872 do l. 47049 przeciw Wincentemu Łenkiewiczowi pozew o zapłatę sumy 2000 zł. a. w. zpn. i o pomoc sądową prosił, wskutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 28 października 1872 o godzinie 10 rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanego Wincentego Łenkiewicza jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tegoż a względnie jego nieznanego spadkobierców i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. dr. Gregorowicza z zastępstwem przez adw. p. dr. Męcińskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzona zostanie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych aby w należytem czasie osobiście stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzieliли lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyczyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 7 września 1872.

(2873 2—3) E d y k t.

Nr. 10307. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu, ogłasza niniejszem, że na prośbę p. Karoliny Warzecha celem zaspokojenia sumy wekslowej 3700 zł. a. w. z większej 4933 zł. pochodzącej z procentami po 60% od dnia 18 września 1869 bieżącemi, tudzież kosztami sądowemi i egzekucyjnymi w kwotach 3 zł. 40 kr. 7 zł. 52 kr. 30 zł. 87 kr. 4 zł. 16 kr. 5 zł. 33 kr. 10 zł. 12 kr. 8 zł. 16 kr. 7 zł. 82 kr. i 59 zł. 76 kr. przyznaniem, odbędzie się w tym sądzie na dniu 4 listopada 1872 i na dniu 2 grudnia 1872 każdym razem o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna licytacja należącej dawniej do Izaaka Singera, jednej trzeciej części realności w Przemyślu pod lk. 194 położonej, obecnie w całości gminy izraelskiej Przemyskiej własnej pod następującymi warunkami:

1. Część tę realności, sprzedaje się ryczałtem i bez wszelkiej ewikcji.

2. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w sumie 3464 zł. 82½ ct. poniżej której rzeczona część realności w powyższych dwóch terminach sprzedana nie będzie.

3. Każdy z licytujących obowiązany, przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część ceny wywołania, a mianowicie kwotę 346 zł. 48 ct. a. w. albo w gotówce, albo w książeczkach przemyskiej kasy oszczędności, lub też w galicyjskich obligacjach indemnizacyjnych wedle ostatniego kursu (jednak nie nad wartość nominalną) tychże, do rąk komisji licytacyjnej, jako wadium złożyć.

Wadium najwięcej ofiarującego zatrzymanem, i jeżeli w gotówce złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym, po ukończeniu licytacji zwróconem będzie.

4. Gdyby rzeczona część realności, ani w pierwszym, ani w drugim terminie sprzedana nie została, natenczas celem ułożenia lepszych warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 2 grudnia 1872 o godzinie 4 po południu z oznajmieniem, iż nieobecni na tym terminie wierzycieli jako przystępujący do warunków lepszych ustanowionych przez wierzycieli obecnych uwarzani będą.

5. Akt oszacowania, ekstrakt tabularny i reszta warunków licytacyjnych, mogą być przejrzane w registraturze tutejszo sądowej.

O czem obie strony, tudzież izraelską gminę przemyską, niemniej wszystkich wierzycieli tabularnych a to wiadomych z miejsca pobytu do rąk własnych, zaś te strony interesowane, któreby po dniu 20 października 1871 do tabuli weszły, albo którymby niniejsza uchwała licytacyjna, lub dalsze w tej sprawie postanowienia z jakiegokolwiek przyczyny wcześniej, lub wcale doręczone być nie mogły, przez kuratora w osobie p. adw. dr. Łużckiego z substytucją p. adw. dr. Łobaczewskiego ustanowionego i przez edykta.

Przemyśl dnia 18 września 1872

(2878 2—3) Ogłoszenie.

Nr. 7304. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Zborowie podaje się do publicznej wiadomości, że na podstawie sądowej ugody z dnia 12 lipca 1865 do l. 2583 celem wydobycia sumy 52 zł. w. a. wraz po 4/100 od roku 1861 kosztów sądowych 5 zł. w. a. z kosztów egzekucyjnych 2 zł. 21 ct. 6 zł. i 10 zł. 2 ct. w. a. i t. r. różniejszych kosztów 7 zł. 30 ct. w. a. zezwała się na publiczną sprzedaż realności pod nk. 4 w Kalnem do masy śp. Bartka Kozioł należącej na rzecz Schaje Lacher w terminach dnia 14 listopada 1872 dnia 27 listopada 1872 i dnia 12 grudnia 1872, każdą razą o godzinie 10 przed południem w miejscu w Kalnem, a to przy pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej za gotowe pieniądze.

Warunki licytacyjne mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Zborów dnia 18 września 1872.

(2880 2—3) Obwieszczenie

Nr. 1970 kar. C. k. sąd śledczy w Gródku podaje do publicznej wiadomości, że w miesiącu grudniu 1871 roku u Dmytra Makowskiego w Obroszynie przydybała zandarmerya podróżną torbę w której znajdują się pieniądze i papiery prawdopodobnie do Ferdynanda i Antoniny Herzig należące.

Ponieważ ciż z miejsca pobytu są niewiadomi, zatem zawzywa się tychże jakoteż Jana Dubina, który w Tarnopolskim w obowiązku zostawać i o miejscu pobytu powyższych wiadomość mieć ma, aby bezwzględnie do tutejszego sądu śledczego się zgłosili i swoje prawo do zgubionych dokumentów jakoteż i kwoty pieniężnej wykazali.

Gródek 31 sierpnia 1872.

(2881 2—3) E d y k t.

Nr. 47579. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że w sprawie wekslowej Hermana Bertholda przeciw Karolowi Budweiserowi o zapłacenie sumy wekslowej 482 zł. a. w. zpn. z powodu niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Karola Budweisera, dla tego ostatniego tutejszego adw. dr. Pomianowskiego z zastępstwem adw. dr. Jekelesa kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle istniejących przepisów prawa przeprowadzona będzie.

Niniejszym edyktem wzywa się zapozwanego aby w należytych czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 25 września 1872

(2882 2—3) E d y k t.

Nr. 30942. C. k. sąd krajowy lwowski spadkobiercom śp. Julii z Makowskich Białobrzskiej, z życia i miejsca pobytu nieznanym, tudzież Marjannie z Makowskich Popławskiej, z życia i miejsca niewiadomej, a wreszcie jej śmierci spadkobiercom jej, z życia i miejsca pobytu niewiadomym, edyktem niniejszym wiadomo czyni, iż na prośbę przez pp. Stanisława Białobrzeckiego, Zelisława Bobrowskiego, Frojdolina Roithberga i Józefy Kopfowej, jako właścicieli dóbr Kawęciny zprzył. pod dniem 6 czerwca 1872 do l. 30942 wniesioną, zapadła t. s. uchwała z 27 sierpnia 1872 do l. 30942, na wykreślenie ewikcyą na rzecz Marjanny z Makowskich Popławskiej rel. n. 129 p. 134 n. 1 on. prenotowaną, obciążonego prawa dożywocia, spadku po śp. Pawle Białobrzskim pozostałego, Julii z Makowskich Białobrzskiej zastrzeżonego, i na rzecz tejże w stanie czynnym dóbr Kawęciny zprzył. w ks. dom. 52. p. 273 n. 17 haer. i pag. 292 n. 26 haer. jakoteż w stanie czynnym sumy 484217 złp. na tychże dobrach ciągnącej, czyli w stanie biernym pomienionych dóbr w ks. dom. 52 p. 310 n. 38 on. intabulowanego wraz z odnośnemi pozycjami dom. 52 pag. 292 n. 25 i 27 haer. i pag. 324 n. 42 haer. intabulowanemi, ze stanu czynnego i biernego pomienionych dóbr z pozostawieniem powyższego nadciężaru rel. n. 129 pag. 134 n. 1. on. zaprenotowanego dozwolono, i dla nieznanych spadkobierców śp. Julii z Makowskich Białobrzskiej, adw. kraj. p. dr. Kabata, dla Marjanny z Makowskich Popławskiej zaś z życia niewiadomej, lub jej niewiadomych spadkobierców adw. kraj. dr. Sokala kuratorem ustanowiono i uchwały odnośne dla pomienionych sądowi nieznanym interesantom wydane tymże ich kuratorem doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 27. sierpnia 1872.

(2887 2—3) E d y k t.

Nr. 3971. C. k. sąd powiatowy w Koszowie podaje do wiadomości że na dniu 2 lutego 1848 umarł w Sokołowie Dmytro Geletiuik bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu prawnego spadkobiercy Ihnata Geletiuika sądowi nie jest wiadomem, wzywa się go by w przeciągu roku od poniższego dnia licząc, w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie swoje wniósł bowiem w razie przeciwnym rozprawa spadkowa z spadkobiercami, którzy się do spadku już oświadczyli, i z jego kuratorem Michałem Samakiszcukiem z Sokołówki prowadzona będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Koszów 6 października 1872.

(2888 2—3) Obwieszczenie

Nr. 4020. C. k. sąd powiatowy wiadomo czyni, iż w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego rzeszowskiego z dnia 6 czerwca 1872 l. 4403 w sprawie egzekucyjnej Oziarsza Liliena przeciw Walentemu i Rozalii mał. Kalinowskim o wydobycie sumy wekslowej 360 zł. zpn. przedsięwziętą będzie dozwolona egzekucyjna sprzedaż gospodarstwa rolnego włościańskiego pod nr. 50/90 w Głuchowie położonego w dniach 21 listopada 1872 i 12 grudnia 1872 każdą razą poczynawszy od godziny 9 z rana w lokalu c. k. sądu powiatowego w Łańcutcie, pod następującymi warunkami:

1. Cena szacunkowa w ilości 2237 zł. wedle protokołu d. 18 marca 1872 l. 1252 wypośredkowana, stanowi cenę wywołania poniżej której ta realność przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych sprzedana nie zostanie.

Gdyby przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych, cena wywołania uzyskana nie została, wierzyciele, którzy prawa zastawu uzyskali wedle §§. 433 i 148 p. c. tudzież dekretu nadw. z d. 25 czerwca 1824 nr. 2017 z. u. s. dla ustanowienia lepszych warunków zostaną zwołani poczem trzeci termin licytacyjny rozpisany będzie.

2. Każdy, który się do kupna przy licytacji zgłosi przed rozpoczęciem winien do rąk komisji licytacyjnej zapłacić w 1/10 części ceny wywołania albo w gotówce, albo w obligacjach państwa naszego podług kursu z dnia licytacji, albo nareszcie w książeczkach udziałów krajowej kasy oszczędności.

3. Po upływie dni 30 od dnia, gdy akt licytacyjny prawomocnie do wiadomości sądu przyjęty i potwierdzony zostanie, nabywca winien będzie złożyć do sądu pełną cenę kupna, w którą mu złożony zakład zostanie wliczony, — poczem mu dekret przyznania własności wydanym będzie i oddanie w fizyczne posiadanie na jego własny koszt nastąpi.

4. Akt opisania i oszacowania, tudzież inne warunki licytacyjne złożone w registraturze sądowej do wolnego przejrzania.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut dnia 6 września 1872.

(2894 2—3) Konkurs.

L. 17282. Przy tutejszym c. k. urzędzie pocztowym opróżnioną została posada tymczasowego konduktora z wynagrodzeniem rocznem 400 zł, pauszałem na umundurowanie i dodatkiem na pomieszkowanie w kwocie po 50 zł. oraz pauszałem ładunkowem w kwocie 2 zł., z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej w kwocie 400 zł.

Ubiegający się o tą posadę, którzy najwyższem rozporządzeniem z dnia 19go kwietnia b. r. przepisane uzdolnienie posiadają, mają swe podania opatrzone w potrzebne załączniki w przeciągu czterech tygodni od dnia 20. b. m. licząc, do c. k. dyrekcji poczt we Lwowie wnieść.

Z c. k. dyrekcji poczt.

Lwów dnia 7. października 1872.

Concurs.

Nr. 17282. Beim h. o. Postamte ist eine Postkonducteursstelle zeitlicher Eigenschaft mit dem Jahreslohn von 400 fl., dem Equipirungspauschale und dem Quartierzins beitrage jährlich pr. je 50 fl., dem Lebungsanpaucho 2 fl. und der Cautionspflicht auf den Betrag von 400 fl. zu belegen.

Die Bewerber, welche zu Folge des Allerhöchsten Erlasses vom 19. April d. J. die nöthige Eignung hiezu besitzen, haben ihre gehörig documentirten Gesuche binnen vier Wochen, vom 20. d. M. angefangen, bei der Lemberger k. k. Postdirection einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 7. October 1872.

(2905 2—3) E d y k t.

L. 2935. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia przyznanej Jakóbowi Geisslerowi kwoty 140 zł. w. a. z przyn. odbędzie się w budynku sądowym w Podgórzu w trzech terminach, mianowicie:

na pierwszym w dniu 31. października 1872,

na drugim w dniu 28. listopada 1872,

na trzecim w dniu 8. stycznia 1873

każdą razą o godzinie 10tej przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod Nr. 14 w Ludwinowie położonej, do masy spadkowej ś. p. Chany Dorthheimer należącej.

Realność ta składa się z domu i placu. Za cenę wywołania służy szacunkowa wartość w kwocie 460 zł., poniżej tej wartości ta realność jednakże tylko za taką cenę, która wierzytelności na tej realności ciężące pokryje, dopiero na trzecim terminie sprzedana będzie.

Gdyby na terminie trzecim i taka cena osiągnięta nie została, w takim razie wyznacza się do przesłuchania stron względem ułożenia lepszych warunków termin na dzień 9. stycznia 1873 o godz. 9. rano.

Mający chęć do licytowania złożą do rąk komisji sądowej zadatek w kwocie 46 zł. w. a. w gotówce lub w papierach wartościowych. Akt opisania zastawniczego i szacunku, jako też reszta warunków mogą być przejrzane w kancelarii sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podgórze, dnia 13. września 1872.

(2883 3—3) Ogłoszenie konkursu.

Nr. 1723. Przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie opróżnione są dwie posady dozorców więźni z płacą roczną po 300 zł. w. a. i ubiorem służbowym.

W celu obsadzenia tych posad rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem czterotygodniowym, rachując od dnia 22 października 1872.

Ubiegający się o te posady winni wnieść podania swe do Prezydium c. k. sądu krajowego we Lwowie, nadto kandydaci wojskowi mają się wykazać certyfikatem, uzyskanym na podstawie ustawy z dnia 19 kwiecień 1872 l. 60 d. pr. p.

Lwów dnia 12 października 1872.

(2886 3—3) Obwieszczenie.

Nr. 2620. C. k. sąd powiatowy w Uszczeczku czyni niniejszem wiadomo, że na zaspokojenie należącego się c. k. uprzywilejowanemu galicyjskiemu zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie kapitału w kwocie 150 zł. w. a. zpn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Wasyla Onulaka własnej, w Nagórzanach pod lk. 31 położonej na dzień 28 października 1872, 13 listopada 1872 i na dzień 9 grudnia 1872 o godzinie 10 z rana w tutejszym sądzie rozpisana zostaje, z tem że na pierwszych dwóch terminach realność ta, tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania, jednakowoż nie niżej jak za 250 zł. w. a. sprzedana zostanie.

Reszta warunków licytacji w tutejszej registraturze lub przy licytacji odczytać można.

C. k. sąd powiatowy.

Uszczeczko dnia 8 września 1872

(2893 3—3) Obwieszczenie licytacji.

L. 18281. Podaje się do publicznej wiadomości, że w celu wydzierzawienia poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w bocheńskim okręgu dzierzawnym na czas od 1. stycznia do końca grudnia 1873 odbędzie się publiczna licytacja na dniu 31. października 1872 u c. k. komisarza straży skarbowej w Bochni.

Cena wywołania 6062 zł 17 kr. a poręczne 607 zł. w. a.

Pisemne oferty wnieść można do c. k. komisarza straży skarbowej w Bochni do dnia 30go października godziny 6tej po południu.

Blizsze warunki licytacji można przejrzeć w c. k. powiatowej dyrekcji skarbu w Tarnowie i u c. k. komisarza straży skarbowej w Bochni.

Tarnów dnia 13 października 1872

(2838 3—3) E d y k t.

Nr. 44506. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Szymona Jandryszczaka z życia i miejsca pobytu nieznanego, iż na prośbę Herscha J. Habera na podstawie wekslu z daty Sokal 18 kwietnia 1871 na 11 zł. w. a. opiewającego przeciw temuż do l. 71244/72 o zapłacenie tej kwoty wekslowej nakaz płatniczy wydanym i tenże ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Schaffowi z zastępstwem adw. dr. Freudemberga doręczonym został, któremu niniejszem zawiadomiony potrzebną informację udzielić, lub innego sobie zastępcę wybrać i o tem tutejszy sąd zawiadomić zechce.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 14 sierpnia 1872.

O g ł o s z e n i e.

(2910 1—3) Nr. 9865. Podaje się do wiadomości, iż podatek konsumcyjny od mięsa i wina w okręgach w załączonym wykazie wymierzonych na rok 1873, względnie 1874 i 1875 w drodze publicznej licytacji, która wedle

powyższego wykazu w Sanockiej c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu odbędzie się, wydzierżawionym zostanie.

Pisemne oferty muszą być dnia poprzedzającego licytację u naczelnika podpisanej dyrekcji do godziny drugiej po południu wniesione.

Lp.	Okręg dzierzawny	przedmiot dzierzawy	cena fiskalna		wadum		Dzień licytacji
			zł.	ct.	zł.	ct.	
1	Bircza	mięso	1160		116		28 października 1872
		wino	65		7		
2	Brzozów	mięso	3362		337		29 " " "
		wino	376		38		
3	Dynów	mięso	1191	50	120		" " " "
		wino	116		12		
4	Jasło	mięso	2129	50	213		30 " " "
		wino	261	16	27		
5	Krosno	mięso	3472		348		" " " "
		wino	905	94	91		
6	Lisko	mięso	2668		267		31 " " "
		wino	333		34		
7	Rymanów	mięso	1646		165		4 listopada 1872
		wino	255		26		
8	Sanok	mięso	4201		420		" " " "

Z c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu.

Sanok dnia 14 października 1872.

Rundmachung.

Nr. 6528. Vom f. f. Bezirksgerichte Biala wird hiermit funktgemacht, daß zur Hereinbringung der, der Frau Amalia Zitrin wider die Eheleute Franz und Thecla Sierak gemäß freigelegter Zahlungsanfrage ddo. Tetschen 28 Mai 1872 Nr. 4267 zustehenden Nachschußforderung per 200 fl. f. M. G. die exequitive Versteigerung der gegenwärtigen Realität CNr. 127 sammt Grundstücken pr. 3 Joch 1175 D. Al. in Komorowice in zwei Terminen, und zwar: am 15. November 1872 und am 16ten December 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bewilligt, und solche hiergerichts unter nachstehenden Versteigerungsbedingungen vorgenommen wird;

1. Gegenstand der vorliegenden Versteigerung und respective exequitive Versteigerung ist die den beiden Eheleuten Franz und Thecla Sierak zum Eigenthume grundbüchlich zugeschriebene mit Kaufverträge vom 22 März 1868 erworbene nach Verkauf von drei Joch denselben noch überrestlich verbliebene Grundfläche per drei Joch 1175 D. Al. in Komorowice, welche in dem Schätzungprotokolle vom 16ten August 1872 Zahl 5618 beschrieben und aus den Parzellen Nr. 1852, 1853 und 1854 besteht, auf 750 fl. geschätzt ist, nebst den auf dieser Parzelle Nr. 1854 erbauten Wohngebäude CNr. 127 im Schätzungswerte von 425 fl. demnach beides zusammen, nämlich die obangeführte Grundfläche sammt den darauf befindlichen Gebäude als untrennbares Ganze und als ein Versteigerungsobject zusammen in dem erhobenen nach Abzug des Steuerwertes ermittelten reinen Schätzungswerte von 1144 fl. 80 fr. oft B. Diese Realität als Ganzes zusammen wie voranstehend bezeichnet, mit allem unbeweglichen Zugehöre und mit allen Rechten und Lasten wie die bisherigen Besitzer sie befaßen haben und sie im Grundbuche innehat, genau wie es das genannte Schätzungsprotokoll anzeigt, wird um den gerichtlich erhobenen Schätzungswert von 1144 fl. 80 fr. zum Meistbote ausgerufen und bei der ersten und zweiten Versteigerungstagfahrt nicht unter dem Schätzungswerte hintangegeben. Falls aber dieses Versteigerungsobject bei dem ersten und zweiten Versteigerungstermine nicht über oder um den Schätzungswert an den Mann gebracht werden sollte, so wird schon jetzt eine Tagfahrt zur Erleichterung der Versteigerungsbedingungen auf den 16. December 1872 um 11 Uhr Vormittags hiergerichts anberaumt und alsdann der dritte Versteigerungstermine ausgeschrieben werden, bei welchem dritten Versteigerungstermine dieses Versteigerungsobject auch unter dem Schätzungswerte hintangegeben werden wird.

2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Versteigerung ein Badium, bestehend in 10 Pct des Schätzungswertes des zur Versteigerung gelangenden Objectes im Baren oder börsenmäßig, auf den Überbringer lautenden Wertheffekten, nach dem letzten Tagescoursverthe berechnet, zu Händen der Versteigerungs-Commission zu erlegen, der sogenannte Ersteher aber hat binnen 3 Tagen nach Zuschlag seine 10 Percent. Badium bis auf 10 Pct. des Meistbotes zu ergänzen, und dieses derartig ergänzte Badium wird bezüglich des Ersteher zur Sicherstellung für die richtige Erfüllung der Versteigerungsbedingungen zurückgehalten, und wenn es in barem Gelde besteht, erst bei Bezahlung des letzten Kaufschillingbetrages in Abzug gebracht wird, wogegen den übrigen Meistbietern das erlegte Badium sogleich nach erfolgtem Zuschlage wieder ausgefolgt wird.

3. Dem Ersteher wird gleich vom Versteigerungstage das Recht eingeräumt, seine gerichtliche Einführung in den factischen Besitz der erstandenen Realität zu verlangen.

4. Die übrigen Versteigerungsbedingungen, so wie der Grundbucheextract und Schätzungsprotokoll können hiergerichts während den Amtsstunden eingesehen werden.

Biala, am 30. September 1872.

Obwieszczenie.

(2889 1—3) Nr. 4298 C. k. sąd powiatowy w Sieniawie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia wypożyczonego przez Iwana Woz w c. k. uprz. w Galicyi. Zakładzie kredytowym włościańskim we Lwowie kapitału 200 zł. a względnie 196 zł. a. w z odsetka mi po 12/100 od 11 lutego 1871 bieżąciami, tudzież 3/100 odsetkami od kwoty w należytych czasie nieuiszczonej, nareszcie kosztów 6 zł. 67 ct w. a. i obecnie w kwocie 6 zł. a. w. przyznanym rozpisaną zostaje publiczna przymusowa sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod

lk. 62 w Dobczy położonego przedmiotu tabularnego nie stanowiącego, a własnością Iwana Woz będącego w 3 terminach dnia 7 listopada 1872 28 listopada 1872 i 12 grudnia 1872 każdą razą o godz. 10 przed południem w sądzie odbyć się mających pod warunkami następującymi

Jako cenę wywołania przyjmuje się wartość szacunkową 400 zł. a. w.

Wadium 100/0 czyli 40 zł. zobowiązany jest każdy chęć kupna mający do rąk komisji licytacyjnej złożyć.

Na 2 pierwszych terminach gospodarstwo powyższe tylko wyżej lub za cenę szacunkową na 3 terminie także niżej takowej, nigdy jednak pod 300 zł. a. w. sprzedany będzie.

Dalsze warunki sprzedaży i akt opisanie i oszacowania w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć można.

O czem się chęć kupna mających zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Sieniawa 30 sierpnia 1872.

Obwieszczenie.

Nr. 4299. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza że celem zaspokojenia wypożyczonego przez Panka Wróbel w c. k. uprz. Zakładzie kredytowym włościańskim kapitału 100 zł. w. a. a względnie 95 zł. 92 ct. a. w. z odsetkami po 12/100 od 19 lutego 1871 bieżąciami tudzież dalszemi odsetkami 3/100 od kwoty w należytych czasie nieuiszczonej nakoniec kosztów 6 zł. 67 ct w. a. i obecnie w kwocie 6 zł. w. a. przyznanym rozpisaną zostaje publiczna przymusowa sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod lk. 45 w Dabrowicy starostwie Jarosławskim położonego, przedmiotu tabularnego nie stanowiącego a własnością Panka Wróbel będącego w 3 terminach dnia 7 listopada 1872, 28 listopada 1872 i 12 grudnia 1872 każdą razą o godz. 10 rano w sądzie odbyć się mających pod następującymi warunkami.

Jako cenę wywołania przyjmuje się wartość szacunkową 300 zł. a. w.

Wadium 30 zł. a. w. winien każdy chęć kupna mający złożyć.

Na 2 pierwszych terminach gospodarstwo powyższe tylko wyżej lub za cenę szacunkową zaś na 3 terminie także niżej takowej najniżej zaś za 180 zł. sprzedane zostanie.

Dalsze warunki sprzedaży, akt opisanie i oszacowania przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

O czem się chęć kupna mających zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Sieniawa 30 sierpnia 1872.

K o n k u r s.

Nr. 1236 pr. **Celem obsadzenia posady radcy Magistratu lwowskiego z płacą roczną 1600 zł. i z prawem posunięcia się na wyższe płacy 1800 zł. i 2000 zł.** rozpisanie się niniejszem konkurs do 15 listopada 1872.

Ubiegający się o tę posadę zechcą w terminie wnieść swe podania w drodze właściwej do Prezydium Magistratu i załączyć dowody wieku, odbytych nauk prawnych, egzaminów państwowych i egzaminu praktycznego z ustawodawstwa politycznego, tudzież wykazać się z dotychczasowego zatrudnienia i dokładnej znajomości języka polskiego.

Od Prezydium Magistratu kr. st. miasta.

We Lwowie dnia 11 października 1872.

Obwieszczenie.

Nr. 18796. Z końcem b. m. znosi się codzienna pocztą pieszka między Kozłową a Jezierną, a natomiast zaprowadzają się z dniem 1 listopada 1872 codzienne jazdy posłańcze, które w następującym porząd-

ku obiegać będą.

Z Kozłowa o 5 godz. 30 m po połudn.

w Jezierni „ 6 „ 45 „ „

z Jezierni „ 6 „ rano

w Kozłowie o 7 godz. 15 m. rano.

Odchodzi po nadejściu pociągu nr. 5 ze Lwowa.

Co się do powszechnej wiadomości z tą uwagą podaje, że temi jazdami przesyłki wartościowe tylko do 25 fl. wagi pojedynczej sztuki przysyłać będzie można.

Z c. k. Dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 10. października 1872.

Rundmachung.

Nr. 18796 Mit Ende des laufenden Monats werden die täglichen Ausbetheposten zwischen Kozłów und Jezierna eingestellt, und statt derselben vom 1ten November 1872 an, tägliche Bethenfahrten eingeführt, welche in nachstehender Ordnung zu verkehren haben:

Von Kozłów 5 Uhr 30 M. Nachmit.

in Jezierna 6 „ 45

Von Jezierna 6 Uhr — M. Früh.

in Kozłów 7 „ 15 „ „

Geht ab nach Ankunft des Zuges Nr. 5 aus Lemberg.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerkten bebrach wird, daß mit diesen Botenfahrten, Frachten bis zum Einzelnengewichte von 25 Pfund befördert werden.

Von der f. f. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 10. October 1872.

O g ł o s z e n i e.

Nr. 14662. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości, c. k. sąd krajowy w sprawach karnych we Lwowie na wniosek c. k. Prokuratorji Państwa orzeka na mocy art. V ustawy z dnia 15 października 1868 nr. 142 d. u. p. że treść wstępnego artykułu, umieszczonego w nr. 281 Dziennika polskiego z dnia 13 października 1872 pod napisem „Język urzędowy u władz skarbowych“, a właściwie ustępów tegoż artykułu „drugie przekroczenie ustawy“ do słów „racyonalnej administracji“ i „Otóż wątpli o tem“ do słów „dawniejszych przywar“ mieści w sobie znamiona wykroczenia z §. 300 u. k. że zatem konfiskata nakładu tegoż nr. Dziennika polskiego jest usprawiedliwioną, że na mocy §§. 36 i 37 ustawy z dnia 17 grudnia 1862 nr. 6 d. u. p. z r. 1863 skonfiskowany nakład ma być zniszczony i dalsze jego rozpowszechnienie zakazanem.

Z c. k. sądu krajowego w sprawach karnych.

Lwów, dnia 16. października 1872.

E d y k t.

L. 45473. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Józef i Apollonia Kremer przez adwokata Dra. Smolke przeciw Chrystyanowi i Barbary Scheiner a względnie ich spadkobierców pod dniem 17. sierpnia 1872 do l. 45473 pozw wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 29go października 1872 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Chrystyana i Barbary małż. Scheiner a w razie ich śmierci ich spadkobierców wiadomem nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na koszt i szkodę pozwanych tutejszego pana adwokata Dra. Przemyskiego z substytucją pana adwokata Dra. Sermaka kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniebdania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. września 1872

Ogłoszenie konkursu.

L. 1794. Przy c. k. galicyjskiej tabuli krajowej i miejskiej we Lwowie opróżnioną jest posada ingrosisty z płacą roczną 800 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania swe należycie udokumentowane w przeciągu dni 14tu, począwszy od trzeciego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej do Prezydium c. k. sądu krajowego we Lwowie.

Lwów, dnia 16. października 1872.

Ogłoszenie konkursu.

L. 7626-Pr. W celu obsadzenia posady oficyała I. klasy z płacą roczną 900 złr., a ewentualnie II. i III. klasy z płacą roczną 700 i 500 zł. wal. a. przy biórze rachunkowem c. k. Namiestnictwa, rozpisanie się konkurs do 10. listopada 1872.

Kompetenci o powyższe posady przedłożyć mają w drodze właściwej podania swoje, w których alegatami udowodnić należy dotychczasowe zatrudnienie, ukończone studia, świadomość języków krajowych i złożony egzamin z rachunkowości państwowej.

Z c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Lwów dnia 18. października 1872.

E d y k t.

Nr. 14753. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Samuela Neilendera, że uchwala z dnia dzisiejszego przecieli niemu na mocy wekslu z daty Stanisławów 21 listopada 1869 nakaz zapłacenia sumy 500 zł. w. a. zpn. do rąk Małki Weinstok żyratariuszki Dawida Mandla wydanym i kuratorowi adw. dr. Eminowiczowi doręczonym został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów 2 października 1872.

(2833 3-3) **E d y k t.**

Nr. 37257. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że w sprawie wekslowej Rubina Kroch przeciw Wiktorowi Peszek o 30 zł. w. a. zpn. dozwolono na zaspokojenie sumy wekslowej 30 zł. w. a. z procentami po 60/0 od 2 maja 1864 i kosztami w ilościach 4 zł. 2 zł. 50 ct. 6 zł. 94 ct. 3 zł. i 3 zł. tudzież w kwocie 8 zł. już przyznanemi jako też dalszemi kosztami egzekucyi obecnie w ilości 5 zł. 62 ct. w. a. przysądzonemi trzecistopień tj. egzekucyjną licytację realności pod l. 5274/4 we Lwowie położonej dłużnika Wiktora Peszek własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej na rzecz Rubina Kroch w trzech terminach tj. na dniu 15 listopada 1872, 13 grudnia 1872 i 24 stycznia 1873, zawsze o godzinie 10 przed południem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się suma szacunkowa tej realności w ilości 8124 zł. w. a. i realność ta w pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej tej ceny szacunkowej w teczim zaś terminie także i za niższą, jakakolwiek cenę sprzedaną będzie.

2. Każdy chcę kupna mający obowiązany jest przed licytacją jako wadium dziesiątą część szacunku czyli kwotę 82 zł. 40 ct. w. a. w gotówce lub w książkach sparkasowych galic. do rąk komisji licytacyjnej złożyć.

Akt szacunkowy i bliższe warunki licytacji w registraturze tego sądu przejrzane być mogą.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Lwów, dnia 25. września 1872.

(2840 3-3) **E d y k t.**

Nr. 13474. C. k. sąd obwodowy stanisławowski wzywa niniejszem nieznanego posiadacza, zatraconego wedle podania p. Józefa Grabińskiego kwitu kasy miejskiej stanisławowskiej dto 19 lutego 1869 l. art. 407, na złożoną w skutek rozporządzenia magistratu z 18 lutego 1869 l. 920 książeczkę kasy oszczędności miasta Stanisławowa dto 19 lutego 1869 l. 136 na kwotę 290 zł. w. a. opiewającą którą p. Józef Grabiński jako kaucję na zabezpieczenie obowiązków swoich względem dzierżawy cegielni miejskiej w Knihininie na czas od 1 stycznia 1859 aż do ostatniego grudnia 1871 przyjętych złożył — by w przeciągu jednego roku zgłosił w sądzie tutejszym i objawił swoje posiadanie, ileż kwit wspomniany uznany będzie za nieważny i amortyzowany.

Stanisławów dnia 14 września 1872.

(2841 3-3) **E d y k t.**

Nr. 7691. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Chwaliboga że przeciw niemu tudzież przeciw Anieli Hubickiej p. Juliuszowi Weiss Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Krakowie c. k. prokuratorji skarbu i właścicielowi dóbr Lipowca i Majdan, o przyznanie własności sumy 7000 zł. a w resztującej ceny kupna i sprzedaży tych dóbr Lipowca i Majdan w kwocie 31746 zł. w. a. dom 301 pag. 46 n. 117 on. intabulowanej, zaintabulowanie za właściciela tej sumy i wypłatę onejże p. Robertyna z Krzczunowiczów Łanikiewiczowa pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła — w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 25 listopada 1872 o godzinie 10 przedpołudniem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Jana Chwaliboga jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. dr. Heynego z substytucją adw. dr. Mijakowskiego za kuratora nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony wedle ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego aby w wyz oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniebdania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 25 września 1872.

(2842 3-3) **E d y k t.**

Nr. 8028. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Chwaliboga, że przeciw niemu tudzież przeciw Anieli Hubickiej, p. Juliuszowi Weiss, Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Krakowie, c. k. prokuratorji skarbu i właścicielowi dóbr Lipowca i Majdan, o przyznanie własności sumy 3600 zł. w. a. resztującej ceny kupna i sprzedaży tych dóbr Lipowca i Majdan w kwocie 31746 zł. a. w. dom. 301 pag. 46 n. 117 on. intabulowanej, zaintabulowanie za właściciela tej sumy i wypłaty onejże p. Józef Czerkaski pozew wniosł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 25 listopada 1872 o godzinie 10 przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Jana Chwaliboga jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. dr. Heynego z substytucją adw. dr. Mijakowskiego za kuratora nieobecnego ustanowił, którym spór wytoczony wedle ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego aby w wyz oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego

zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniebdania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 25. września 1872

(2844 3-3) **E d y k t.**

L. 2001. C. k. sąd powiatowy w Nowesiole ogłasza niniejszem, że Bartko Kryszczuk, włościanin z Klebanówki powiecie Zbarażskim lat 47, właściciel realności Nr. k. 52 w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu dto. 26. sierpnia 1872 l. 9906 za marnotrawcę uznany i Kuba Hussak z Klebanówki dla niego kuratorem sądowym postanowionym został.

C. k. sąd powiatowy.

Nowesioło, dnia 10. września 1872.

(2846 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 25 Pr. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie podaje niniejszem do wiadomości, iż celem zapewnienia dostawy żywności dla tutejszo-sądowych aresztantów i więźniów na rok 1873, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym publiczna licytacja na dniu 15go listopada 1872 o godzinie 9tej rano

Przed rozpoczęciem licytacji ma być złożona kaucya w ilości 200 zł. w. a.

Dzienny stan aresztantów wynosi do 30tu osób.

Dalsze warunki licytacji mogą być w tutejszym sądzie przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 8. października 1872.

(2848 3-3) **E d y k t.**

Nr. 3881. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Brzozowie zawiadamia się Jana Smiałoskiego z miejsca pobytu i życia niewiadomego, że jego ojciec Michał Smiałoski gospodarz na części gruntowej pod nr. 54 w Woli Orzechowskiej, umarł dnia 27 kwietnia 1870 z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli za kodycylnego. Gdy tenże jako prawny spadkobierca do ojcowskiego spadku konkuruje, więc postanawiając Wojciecha Praisnera kuratorem, wzywa się niniejszym wyz wspomnianego spadkobiercę, ażeby w przeciągu roku zgłosił się i oświadczenie do spadku ojcowskiego nadesłał, inaczej pertraktacja spadkowa z jego kuratorem i z temi co się do spadku zgłosili, przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzozów dnia 9 września 1872.

(2849 3 3) **E d y k t.**

Nr. 2231. Na zasadzie ustawy hipotecznej z dnia 25 lipca 1871 podaje się do powszechnej wiadomości, że Michał i Józefa małżonkowie Wojcikowie wniosli pod 13 stycznia 1872 do l. 683 do wybiorczego c. k. sądu wyższego krajowego w Krakowie prośbę, o utworzenie nowego ciała tabularnego na rzecz swoją dla realności pod l. 320 w Dąbrówce przedmieście Wieliczki położonej — składającej się według arkusza gruntowego sub rep. 129 z roli pod nr. topo. 653/712 w objętości 730¹/₂ sążni i łąki pod nr. topo. 622/711 w objętości 394³/₆ sążni czyli razem 1124³/₆ sążni, a według nowego pomiaru w objętości 1414¹/₂ sążni — graniczący od wschodu z gruntem salinarnym — na południe z szybem Elzbiety, od zachodu z gościńcem na Turówkę prowadzącym, od północy z realnością spadkobierców Jakóba Zięby nr. 321 i stodołki, która to realność były magistrat w Wieliczce uchwałą z dnia 5 grudnia 1833 l. 1245 po Wincentym Kłapa przyznał prawomocnie Franciszce Skulmowskiej a po której takowa według dekretu dziedzictwa tutejszego sądu z dnia 6 października 1862 l. 1532 po połowie przeszło prawomocnie na własność wspólną małżonków Michała i Józefy Wojcików — wzywa się zatem niniejszym edyktem wszystkich tych, co by na podstawie uzyskanego prawa przed dniem utworzenia nowego ciała tabularnego — jakiej zmiany stanu czynnego co do prawa własności, lub co do prawa posiadania tej realności się domagali, lub którzyby na takową prawo zastawu lub służebności albo też inne prawa do intabulacji zdolne uzyskali, aby te swoje pretensya wraz z żądaniem prawem pierwszeństwa przy załączeniu dotyczących dokumentów w c. k. sądzie powiatowym w Wieliczce w przeciągu trzech miesięcy to jest od dnia pierwszego ogłoszenia w gazecie urzędowej do dnia 15 stycznia 1873 bez względu na inne podania w tej mierze do sądu wniesione, zgłosili, w przeciwnym bowiem razie utraciliby w myśl §. 6 powołanej na wstępie ustawy prawo do urzeczywistnienia swych pretensyj przeciw trzecim osobom, które nabydą w dobrej wierze prawa tabularne na podstawie wpisów w nowym kurpusie tabularnym zawartych — oznajmia się zarazem, że przywrócenie tudzież przedłużenie tego terminu edyktałego

do zgłoszenia swych pretensyj miejsce mieć nie będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka dnia 15 lipca 1872.

(2817 3-3) **Kundmachung.**

Nr. 8310. Zur Sicherstellung der Verfrachtungen von militär-äranischen Gütern, einschließlich jener, der k. k. Landwehr und Gendarmerie, zu Land und zu Wasser, für den ganzen Umfang der Monarchie, beziehungsweise für Ost- und West-Galizien und die Bukowina, auf die Zeit vom 1ten Jänner bis Ende December 1873 wird über Auftrag des k. k. Reichs-Kriegs-Ministeriums eine Offertsbehandlung abgeführt.

Die Bedingungen unter welchen die Verfrachtungen zu beforgen sind, so wie das Formulare zu dem Offerte, können eingesehen werden:

Bei den Handelskammern zu Lemberg, Czernowitz und Krakau;

Bei den k. k. Bezirkshauptmannschaften zu Lemberg, Przemyśl, Jaroslaw, Zoikiew, Złoczow, Brody, Tarnopol, Brzezan, Stryj, Drohobycz, Stanislaw, Sambor, Kolomea, Czernowitz, Suczawa, Krakau, Neu-Sandec, Sanok, Rzeszow, Wadowice, Tarnow.

Als Termin, bis zu welchem die Offerte, entweder bei dem k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium zu Wien, oder bei der hierortigen k. k. Militär-Intendantz einzulangen haben, wird der 4 November 1872 bis 12 Uhr Mittags festgesetzt.

Vom k. k. General-Commando.

Lemberg, am 4. October 1872.

(2589 2-3) **E d i c t.**

Nr. 5625. Vom k. k. Bezirksgerichte in Biala wird in Folge Beschlusses des k. k. Ober-Landesgerichtes in Krakau vom 23. Juli 1872 l. 10636 im Namen dieses Ober-Landesgerichtes im Sinne des Gesetzes vom 25. Juli 1871 l. 96 R. G. B. verlauffert, daß Adalbert Kubica Besitzer der Realität sub Nr. 31 in Mikuszowice mit dem Gesuche de praes. 24. Februar 1872 Zahl 3281 bei dem Ober-Landesgerichte in Krakau eingeschritten ist, daß die Anlegung eines Grundbuchbogens für die Grundwirthschaft sub Nr. rep. 17 und CNr. 31 in Mikuszowice auf Grund des Einantwortungsdecretes des Bezirks-Gerichtes in Biala vom 30. November 1859 Zbl. 5174 nach Michael Kubica des Zeugusses der Bezirkshauptmannschaft in Biala vom 12ten December 1871 l. 6065 des Erlasses der k. k. Kreisbehörde zu Krakau vom 25ten November 1861 Zahl 24937 mittheilt dessen die Theilung der Grundwirthschaft Nr. rep. 17 in Mikuszowice bewilligt wurde und des Grundertragsbogens bezüglich dieser Grundwirthschaft, und sohin die Intabulation des oben bezogenen Einantwortungsdecretes zur Wirkung des bürgerlichen Eigenthums für Adalbert Kubica bewilligt werde; daß diese gegenwärtig im Besitze und Genusse des Adalbert Kubica sich befindliche Grundwirthschaft laut Getafter v. Jahre 1845 aus den Bauparcellen Nr. 40 und 41 im Flächenmaße von 86 Quadr. Klafter, auf welchen die Wohn- und Wirthschaftsgebäude Nr. 31 erbaut sind, dann aus 29 Morgen 85 Quadr. Klafter Grundes besteht, im Osten mit dem Walde der Gemeinde Mikuszowice, im Süden mit Gründen des Michael Miedzybrodzki sub Nr. 52, 45 und 12 des Valentin Kubica sub Nr. 7 und des Anton Gomecki in Mikuszowice, im Westen mit dem Bache Bialka (der schlef. Grenze) und im Norden mit den Gründen des Johann und Josef Kubica sub Nr. 16 in Mikuszowice gränzt, daß daher jene, welche auf Grund irgend eines von der Eröffnung dieses Grundbuchbogens erworbenen Rechtes eine Aenderung der in demselben enthaltenen, die Eigenthums- oder Besitzverhältnisse betreffenden Eintragungen in Anspruch nehmen, gleichviel, ob die Aenderung durch Ab-, Zu- oder Umstreichung, durch Berichtigung der Bezeichnung von Liegenschaften oder der Zusammenstellung von Grundbuchkörpern oder in anderer Weise erfolgen soll, aussprechen, so wie diejenigen, welche auf diese einzutragenden Liegenschaften oder auch Theile derselben Pfanddienstbarkeit oder andere zur bürgerlichen Eintragung geeignete Rechte erworben haben, sofern diese Rechte als zum alten Eintragsstande gehörig eingetragen werden sollten, aufgefordert werden, binnen drei Monaten ihre Anmelungen bei dem k. k. Bezirksgerichte in Biala unter Nachweisung ihrer Ansprüche bis zum 21ten December 1872 einzubringen, selbst für den Fall, daß das anzumeldende Recht aus einem außer Gebrauch tretenden öffentlichen Buche oder aus einer gerichtlichen Entscheidung erichtlich ist, oder daß ein auf dieses Recht sich beziehendes Einschreiten der Parthei bei Gericht anhängig wäre, weil sonst im Sinne des § 6 des bezogenen Gesetzes als Folge des Fristversäumnisses die Verwirkung des Rechtes auf Geltendmachung der anzumeldenden Ansprüche gegenüber denjenigen dritten Personen eintreten würde, welche bürgerliche Rechte auf Grundlage der in den neuen Grundbuchbogen enthaltenen und nicht bestrittenen Eintragungen im guten Glauben erworben. Gleichzeitig wird bekannt gegeben, daß eine Wiedereinfügung gegen das Versäumnen der Edictalfrist nicht stattfindet, und eine Verlängerung der letzteren für einzelne Partheien unzulässig sei.

Biala, am 20. August 1872.

Doniesienia prywatne.

Cierpiącym na rupturę

zaleca się maść rupturową G. Sturcneggera w Herisau (Szwajcarya). Niezawierając żadnych szkodliwych pierwiastków leczy najczęściej zupełnie nawet zadawniałe ruptury i słabości macicy. Dostać można w słoikach po 3 zł. 20 ct. z przepisem użycia i zdumiewającymi poświadczeniami, tak u G. Sturcneggera — jako też w aptekach: **Wiktora Redyka w Krakowie i Zygmunta Ruckera we Lwowie.** (28.5 2-10)

Royal Thridare-Seife

von

VIOLET

Patentirter Parfumeur in Paris.

Die einzige von den medicinischen Verantheiten für die Gesundheit die Frische und die Schönheit der Haut empfohlene Seife.

Niederlage in allen Städten der Welt.

Man verlange die Fabrikmarke: (1390 6-12)

LA REINE DES ABELLES.